

ölü sayısı 130 oldu

Patronların daha fazla kâr hırsı Tuzla tersanelerinde bir işçinin daha hayatına mal oldu. Ercan Sancar kaynak ustası olarak çalıştığı Tuzla tersanelerinde yetersiz donanım, iş güvenliğinin ihlali sebebiyle insan yaşamına değer vermeyen patronlar tarafından katledildi.

ASLI C.

Ercan Sancar kaynak ustası olarak çalıştığı tuzla tersanelerinde yetersiz donanım, iş güvenliğinin ihlali sebebiyle insan yaşamına değer vermeyen patronlar tarafından katledilmiştir. Elbette bununla kalınmamış olayın üstünü örtme çabasıyla akla ziyan raporlar hazırlanmış sözde kapağın nasıl düştüğü tespit edilememiştir.

Böyle söylenince doğal olarak herkesin aklına sadece para için bütün bunlara, bir insanın yaşamına değer mi? diye geliyor. Ayda trilyonlar kazanan patron neden daha fazlasını istesin? Neden üç beş kuruş için cana kıysın. Elbette konu sadece para değil. Konu iktidar mücadelesidir. Bunu şöyle düşünersek çözümlenmeye varabiliriz. Patronlar ellerinde tutukları serveti, kurdukları iktidar sayesinde korurlar. Aylık geliri trilyonları bulan patronlar ellerine geçen bu serveti sadece kendi kişisel ihtiyaçları veya doygunlukları için kullanmaz. Hali hazırda bulunan sermayesi bu haliyle bile yeterli doygunluğu sağlayacaktır. Ancak servetinin ve lüks yaşamının devamlılığını sağlamak için yeni yatırım araçlarına dönüştürerek daha çok büyümeyi amaçlar. Bu büyüme doygunluğu olmayan bir büyümedir, çünkü bulunduğu ülkede-bölgede ne kadar çok serveti varsa o kadar iktidar sahibidir ki elbette bu iktidar hepimize kapalı pek çok kapıyı açar, büyüdükçe daha çok kapı açar. Ne kadar büyükse o kadar söz sahibidir. Artık bu iktidar patron için varlığının temel amacı haline gelir. Tabii mevcut bulundurduğu serveti korumak da bir o kadar önemlidir artık. Bunun için servetlerinin büyük kısmını harcarlar. Sahte raporlar düzenlenmesinden tutun da, kolluk kuvvetlerinin (polis, jandarma) silah maaş üniforma gibi ihtiyaçlarının karşılanmasına kadar her şeyi yaparlar. Devletler kurup hükümetlerini, yönetim biçimlerini kendi iktidarlarını sağlayacak ve koruyacak şekilde düzenlerler. Bunun en büyük kanıtı da mahkeme duvarlarında yazılı duran (adalet "mülkün" temelidir) sloganıdır. Bu iktidar mücadelesi birbirleri arasında süren bir çekişmenin ötesinde işçi sınıfıyla olan mücadeledir. Tarih böyle örneklerle doludur. Grevdeki işçilerin üzerine ateş açılmasından, haklarını soran işçilere polis zoruyla baskı uygulanmasına kadar. Çünkü patronlar çok iyi bilirler ki zaten patronsuz da üreten işçi, patronsuz da yaşayabilir. Ve iktidar mücadelesinde patronların tek gerçek alternatifi işçi sınıfıdır. Hatta iktidarını korumak için işçi sınıfıyla arasındaki savaşı gizlemek amacı ile işçiye sözde haklar ta-

nır (sendika, iş seçme özgürlüğü vb.). Sözde örgütlenme hakkını bile tanıdığı işçiye örgütlendiği zaman bütün hatlarıyla saldırmaya hazırdır.

Tarih boyunca binlerce işçinin yaşamına değer vermeyenler elbette bugün bizleri düşünecek değil. Ercan Sancar'ın ölümünden kendini sorumlu tutmayacak, kendini aklamak için elinden geleni yapacaktır. Dün filika test etmek için 4 işçiyi katleden aynı patron zihniyeti değil midir?

Hal böyleyken işçinin sırtından yaptığı kârla yetinmeyen patron iş güvenliği için gerekli yatırımı yapmayacaktır. İşçinin güvenliğini sağlayacak olan malzemenin alımı gereksiz masraftır patron için. Nasıl olsa onun yerine sırada bekleyen çoktur. Geride kalanların sessiz kalması için de elinden geleni yapar.

Kör karanlıkodalarda kaynak yapmak, tesisat döşemek, montaj yapmak, zehirli gaz solunmak. Bir "kaza" olmasa bile bu şekilde günden güne çürümek, yok olmak her gün kaza korkusu taşımak. Eğer adına yaşamak denirse bu da yaşamak!

HESABI SORULMALI

Haberlerde şöyle geçiyor. Ercan ustanın üstüne düşen kapak nasıl düşmüş hâlâ tespit edilememiş. Bakın hele yalancıya cinayet diyememiş! Patronlar her türlü güvenlik önlemini almasına rağmen oluyormuş böyle "kazalar". Batan filikalarda ölenler kobay olarak kullanılmamış. Kullanılmışsa bile sorumluları bulunamamış. Tersanelerde ölüm sayısı 130 olmuş, kim suçluymuş, nasıl olmuş belli değilmiş. "Kazalar" işçilerin dikkatsizliğinden, sorumsuzluğundan oluyormuş. Katliamın suçlusu ölenlermiş. Şimdi soruyoruz size bu nasıl bir insanlıktır. Bunları söyleyen insan mıdır?

Bir işçi iş kazası sonucu hayatını kaybetti şeklinde üstün körü anlatımlarla, olanları gizleme çabaları da cabası. Öncelikle şunu düzeltelim: kimse hayatını kaybetmedi elinden sökülüp alındı! Ayrıca ismini söylemediğiniz insan her hangi bir insan değildir. Hiçbirimiz sadece isimden ibaret değiliz. Çocuklarımız, ailemiz var, arkamızdan ağlayanlar var. Yolumuzu gözleyenler, sevdiklerimiz, bizi sevenler var. İsimlerimiz saklayarak bizi yok sayamazsınız.

Hiç kimse olan bitene dur demek niyetinde değil. Uyan arkadaş biz demezsek kimse dur demeyecek. Sessizlik hiçbir şeyi çözmeyecek. Her defasında ölen bilmem kim değil her seferinde sen ölüyorsun, biz ölüyoruz. Hukuk devletinin gücü patrona yetmiyor. Patronun uşakları kalkıp da sen ne yapıyorsun diyemiyor. Barış ortamında da savaşta da işçiler ölüyor, öldürülmeye devam ediyor. Bir avuç zen-

Hukuk devletinin gücü patrona yetmiyor. Patronun uşakları kalkıp da sen ne yapıyorsun diyemiyor. Barış ortamında da savaşta da işçiler ölüyor, öldürülmeye devam ediyor. Bir avuç zengin daha zengin olsun diye, aç gözleri doysun diye.

gin daha zengin olsun diye, aç gözleri doysun diye. Uyan arkadaş senle bitmeyecek, çocuğunun da emeğine musallat bu keneler. O isimsiz sesiz sedasız ölümler için sen susma! Sustukça sıra sana gelecek, bize gelecek! Geleceğimize, ekmeğimize kan sıçradı, alınterin ayaklar altına serildi, bir somun ekmeğe boyun eğme. Sor vicdansızlığın acısını, sor Ercan ustanın hesabını.

Asker değiliz, savaşta değiliz ekmeğimizin peşindeyiz. Her an ölümle yaşam arasında gidip geliyoruz. Korkunun ecele faydası yok misali, sanki başka çıkarımız yokmuş gibi hiç bir yere kaçamıyoruz. Mecbur değiliz, kul değiliz, köle değiliz. Yaşamayı siz patronlardan daha çok hak ediyoruz. Sizler parazit gibi bizlerin kanını emerek yaşarken bizler üretiyoruz, var ediyoruz. Madenlerde, tersanelerde, fabrikalarda yaşamı inşa ediyoruz. Sizden çok çalışıyor, yaşamının ne kadar değerli olduğunu sizden daha iyi biliyoruz. Hak ediyoruz, hakkımızı alamıyoruz. En kaliteli şaraplarda zevk sefa alemindeyken sizler biz bir çay bardağında dünyanın yükünü taşıyoruz. Yorgunluk bilmeyiz de, alaca karanlıkta yola çıkıp akşam saatlerine kadar insanlığımızdan, hayatımızdan çaldığınız o saatleri hiçbir ücret karşılamaz. Sadece ekmeğimizin peşinde olmak değil insanca yaşamak istiyoruz

Ecel değil gelen. Cinayettir! Görünmez "kazadır" diyerek kandırılıyor, göz göre göre geliyor "kaza" biz kendimizi kandırıyoruz. Eve ekmeğe götüreceğiz derken, evdekileri kendimizden mahrum bırakıyoruz. Utanç tablosudur, işkenceden farksızdır yaşadıklarımız. Peki arkadaş neden susuyoruz?

Çalışan biziz, üreten biziz, öldürülen biziz. Demek ki buranın her şeyi biziz, peki neden az konuşan biziz. Susturulduğumuz için mi? Korktuğumuz için mi? Peki korkacak ne kaldı? Kaybedecek canımızdan başka bir şey yoktu onu da bir bir alıyorlar elimizden. Gemiler inşa ediyoruz vapura bile binemiyoruz, binalar dikiyoruz kapısından içeri sokulmuyoruz, tarlalarda fabrikalarda hayatı var ediyoruz her gün açlığa yoksulluğa biraz daha itiliyoruz.

Örgütlü işçinin ellerinde yükselecek gelecek. Yıkılacak duvarlar, hak ettiğimiz bizim olacak! Biz hak ettik, biz var ettik siz çaldınız. Şimdi hakkımızı geri alma vaktidir. Şimdi hesap sorma vaktidir.

KURTULUŞ DEVRİMİ İŞÇİYLE GELECEK!
ZAFER DİRENEN EMEKÇİNİN OLACAK!
KURTULUŞ YOK TEK BAŞINA YA HEP BERABER YA HİÇ BİRİMİZ!